

STANISŁAW RYMARZ

Kan. Stanisław Rymarz, ur. 29 października 1907 r., rolnik, żonaty.

17 września 1939 r. o godz. 19.00 zostałem zabrany do niewoli i odesłany do obozu Kozalszczyzna [Kozielszczyzna]. 11 listopada zostałem wywieziony do Inhulca na robotę w kopalni rudy żelaznej. 22 maja 1940 r. wywieziono mnie na północ, w tajgi, do obozu [w] miejscowości Czibiu. Warunki życia i higiena [były] straszne. Skład jeńców wojennych w obozie: ok. dwóch tysięcy.

Życie w obozie jeńców było ciężkie. Przebieg dnia pracy: od godz. 5.00 rano do 18.00, w tym godzina przerwy obiadowej na miejscu pracy.

Wynagrodzenie za pracę [wynosiło] od 400 do 700 g chleba i dwa razy dziennie cienką zupę. Umundurowanie: porwane *briuki* i kufajka. Stosunki między jeńcami były koleżeńskie. Stosunek władz NKWD do Polaków podczas badania: groźenie więzieniem lub śmiercią, wypytywano, czym zajmowałem się w kraju, czy nie byłem *pomieszczykiem*.

Opieka lekarska [była] bardzo słaba. Śmiertelność podczas mego pobytu [wyniosła] ok. 50 ludzi.

Z kraju otrzymałem dwa listy od rodziny.

Z łagrów zostałem zwolniony 15 sierpnia 1941 r. Wstąpiłem do armii polskiej 27 sierpnia 1941 r. w miejscowości Tatiszczewo, do 5 Dywizji Piechoty.

23 lutego 1943 r.